

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ
(φανταστικά διώλυμα)

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ ΔΙΩΛΥΜΟ:
"πέτρα - τσιζ κέικ"

Τίτλος ιστορίας:

ΤΑ ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΑ ΜΑΣ ΔΙΩΛΥΜΑ

Γράψε το δικό σου εδώ:

<https://www.liveworksheets.com/hs1599145ch>

Τεύχος 2

6^ο ΔΗΜΟΤΙΚΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΝΑΟΥΣΑΣ
ΣΤ' ΤΑΞΗ 2020 - 21

Επιμέλεια Τσάντζου Ελένη

e- daskala mou

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ (φανταστικά διώνυμα)

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ ΔΙΩΝΥΜΟ:
"πέτρα - τσιζ κέικ"

Τίτλος ιστορίας:

Ο Πέτρος, η Πετρίνα και η κολλητή τους, η Τζιζ Κέικ

Μια φορά κι έναν καιρό ζούσαν δύο πέτρες, ο Πέτρος και η Πετρίνα.

Μια μέρα είχαν μαλώσει, ο Πέτρος και η Πετρίνα, γιατί ο Πέτρος είχε δώσει σχεδόν όλα τα λεφτά σε έναν άστεγο, αλλά η Πετρίνα δεν το ήξερε.

Ο Πέτρος προσπαθούσε να της εξηγήσει, αλλά αυτή δεν τον άκουγε. Έτσι ο Πέτρος ζήτησε βοήθεια από την φίλη τους, την Τζιζ Κέικ, για να εξηγήσει στην Πετρίνα τι έγινε.

Όταν άκουσε όλη την ιστορία η Πετρίνα ζήτησε συγγνώμη από τον Πέτρο, γιατί του φώναξε! Του είπε μάλιστα και μπράβο, που έδωσε λεφτά στον άστεγο!

Η τζιζ κέικ ήταν χαρούμενη που τα ξαναβρήκαν οι φίλοι της.

Έτσι ζήσαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ

e- daskala mou

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ (φανταστικά διώνυμα)

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ ΔΙΩΝΥΜΟ:
"πέτρα - τσιζ κέικ"

Τίτλος ιστορίας:

Η πέτρα που έσωσε το τσιζ κέικ από το ΜΠΟΥΛΙΝΚ!

Μία φορά κι έναν καιρό ήταν μια παρέα από αντικείμενα : το μολύβι το ψαλίδι, και το χαρτί. Ήταν οι μάγκες του σχολείου.

Από την άλλη μια άλλη παρέα, το έξυπνο τσιζ κέικ, το φαγητό, και τα βότσαλα.

Οι μάγκες έκαναν μπουλινκ στα βότσαλα και στο τσιζ κέικ. Τους κοροΐδευαν, τους χτυπούσαν και τους εκμεταλλεύονταν.

Μία μέρα λοιπόν στο σχολασμα το μολύβι και οι φίλοι του είπαν να σπάσουνε λίγη πλάκα κοροΐδεύοντας το τσιζ κέικ. Εκείνη την ημέρα ξέχασα να σας πω είχε έρθει και ένα καινούριο αντικείμενο, η πέτρα! Μπορούσε να τους κάνει ότι ήθελε. Έτσι βοήθησε το τσιζ κέικ και το έσωσε από το ΜΠΟΥΛΙΝΚ!!!!!!!!!!!!!!

Δάφνη Βάικου

e- daskala μου

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ
(φανταστικά διώνυμα)

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ ΔΙΩΝΥΜΟ:
"πέτρα - τσιζ κέικ"

Τίτλος ιστορίας:

Ένα αταίριαστο ζευγάρι

Σ' ένα σπίτι ζούσαν μία πέτρα και ένα τσιζκέικ που ήταν ένα αταίριαστο ζευγάρι. Κάθε μέρα η πέτρα προσπαθούσε να σώσει το τσιζκέικ από το να το φάνε οι άνθρωποι.

Πότε έτρεχαν μαζί να ξεφύγουν, το τσιζκέικ έπεφτε κάτω και η πέτρα το μάζευε με το κουταλάκι. Άλλη φορά κρύβονταν πίσω από την κατσαρόλα, το τσιζκέικ κολλούσε στον τοίχο και η πέτρα το ξεκολλούσε με τη σπάτουλα. Όταν κάποιος ήθελε να το φάει η πέτρα πεταγόταν πάνω στο κομμάτι, ο άλλος σιχαινόταν και δεν το έτρωγε.

Με τον ένα ή τον άλλο τρόπο η πέτρα γλίτωνε το τσιζκέικ και κάθε μέρα τους ήταν μια περιπέτεια.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ

e- daskala mou

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ
(φανταστικά διώνυμα)

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ ΔΙΩΝΥΜΟ:
"πέτρα - τσιζ κέικ"

Τίτλος ιστορίας:

Ένα αστέιο ζευγάρι

Ήταν ένα ζευγάρι, ο κύριος Πετρολομαχαιροσκούληκας και η κυρία Cheasecake απ'όλαχωρίς κρεμμύδισεδιπλάψωμάκια.

Ήταν αγαπημένοι ο κύριος Πετρολομούρμηγκας έ, σκούληκας με την κυρία του. Όμως ήθελε να πάνε στον πλανήτη Χαλίκια, ενώ η κυρία Cheasecake ήθελε να πάνε στον πλανήτη Τυροκαυτερή.

Γι'αυτό τον λόγο μάλωναν και πήγαν ξεχωριστά ο ένας στον ένα πλανήτη και η άλλη στον άλλο. Για να μην τα πολυλογώ και οι δύο πέθαναν.

Τέλος

Όχι, εντάξει πλάκα κάνω! Και οι δύο πήγαν σε έναν ενδιάμεσο πλανήτη, τον πλανήτη Καμμένο Τόστ και περάσαμε εμείς καλά και αυτοί πλανήτερα!

ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ

e- daskala mou

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ

(φανταστικά διώνυμα)

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ ΔΙΩΝΥΜΟ:
"πέτρα - τσιζ κέικ"

Τίτλος ιστορίας:

ΤΑ ΠΕΤΡΑΔΑΚΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΤΣΙΖ ΚΕΙΚ

Κάποτε ήταν δύο μικρά άσπρα πετραδάκια που αγαπιόντουσαν πολύ. Ήταν όλη μέρα μαζί. Καθότανε στην άκρη της παιδικής χαράς, liaζότανε κάτω από τον ήλιο, όταν έβρεχε έκλειναν τα μάτια τους και απολάμβαναν το μπάνιο τους. Τραγουδούσαν κιόλας «λα λα λα λα λα». Το αριστερό πετραδάκι τραγουδούσε όμορφα, αλλά το δεξι πετραδάκι όχι.. η φωνή του ήταν σα να ακούς βραχνιασμένο βάτραχο. Τον αγαπούσε όμως ακόμα και γι' αυτή την παράφωνη φωνή, όπως συμβαίνει με όλους μας που όταν έχουμε κάποιον στην καρδιά μας τον αγαπάμε με τα καλά και τα κακά του.

Εκείνη την ημέρα υπήρχε μια περίεργη ατμόσφαιρα. Μια ομάδα από παιδιά που φωνάζανε δυνατά έπαιζε εκεί κοντά. Ξαφνικά το αριστερό πετραδάκι γύρισε αριστερά, γύρισε δεξιά αλλά το δεξι πετραδάκι δεν ήταν πουθενά. Ρώτησε τα διπλανά πετραδάκια, ρώτησε τον κύριο Χορτάρι, ρώτησε την κυρία Χώμα αλλά κανείς δεν ήξερε τίποτα.

Το πετραδάκι τρελάθηκε! Είχε ακούσει ιστορίες για χαμένα πετραδάκια που δε βρέθηκαν ποτέ, που εξαφανίστηκαν μυστηριωδώς και κανείς δεν έμαθε ποτέ που πήγαν.

Στο μεταξύ το δεξι πετραδάκι ζαλιζόταν εκεί που βρισκόταν ψηλά στο χέρι του παιδιού, πονούσε κάθε φορά που το κλωτσούσαν για να παίξουν. Το μόνο που σκεφτόταν όμως ήταν να μην περνάει τα ίδια βασανιστήρια και το αγαπημένο του αριστερό πετραδάκι.

Τότε για μια στιγμή λιποθύμησε... όταν ξύπνησε βρισκόταν πάνω σε κάτι που μάλλον αυτό θα ήταν ο παράδεισος. Ήταν άσπρο και μαλακό σαν σύννεφο. Γλυκό αλλά ταυτόχρονα και λίγο αλμυρό, ακουμπισμένο πάνω σε ένα τραγανό στρώμα από μπισκότα και είχε μια κουβέρτα από φραουλένιο γλυκό. Σκέφτηκε να μην κουνηθεί από κει, μπας και τον πάρουν χαμπάρι και τον διώξουν. Είχε ακουστά πώς ήταν το τσιζ-κέικ, αλλά πρώτη φορά το γνώριζε από κοντά.

Μετά από λίγο όμως μια στεναχώρια τον κυριεύσει! Τι να τον κάνει τον παράδεισο χωρίς αυτούς που αγαπάς;

Τότε το δεξι πετραδάκι μεταμορφώθηκε σε ένα μικρό ήρωα, ένα μαχητή της αγάπης, ένα στρατιώτη της καρδιάς! Μάζεψε όλο του το κουράγιο και με ένα μακρύ σάλτο πήδηξε από τον κάδο και προσγειώθηκε κατακέφαλα στο αριστερό πετραδάκι.

Έκλαψαν λίγο, αλλά κανείς από τους γύρω τους δεν κατάλαβε αν ήταν δάκρυα πόνου ή δάκρυα χαράς!

Εβελίνα Ντουμπούρη

e- daskala mou

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ (φανταστικά διώνυμα)

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ ΔΙΩΝΥΜΟ:
"πέτρα - τσιζ κέικ"

Τίτλος ιστορίας:

Ο πλανήτης Σατάνιος και ο πλανήτης Ζελίνια

Μία φορά κι έναν καιρό σε έναν πολύ σκοτεινό πλανήτη τον Σατάνιο, ζούσε ένας πολύ εχθρικός βασιλιάς ο Πετράντιος.

Ο Πετράντιος ήταν ένας άρχοντας με αμέτρητα εδάφη και υπηκόους. Είχε βλέπτετε ολόκληρο τον πλανήτη δικό του. Αυτός πίστευε ότι δεν ήταν μία συνηθισμένη πέτρα αλλά ο αυτοκράτορας ολόκληρου του Γαλαξία.

Μία μέρα λοιπόν ο Πετράντιος θέλησε να κατακτήσει τον γειτονικό πλανήτη, που ονομαζόταν Ζελίνια. Έκει ζούσαν αρμονικά όλλα τα γλυκά. Δεν είχαν κάποιον να τους κυβερνά και γι'αυτό ο Πετράντιος σκέφτηκε οτι θα ήταν εύκολο να τους κατακτήσει.

Έτσι, έστειλε στρατό στην Ζελίνια. Ένας στρατιώτης ο Πάτρικ δεν ήθελε να επιτεθεί στην Ζελίνια, γιατί πάντα του άρεσε εκεί και ήθελε πολύ να είναι μέρος της. Έτσι αποφάσισε να την σώσει. Χωρίς να χάνει καιρό έβαλε το σχέδιο του σε εφαρμογή.

Η εντολή τους ήταν, όταν θα φάνανε στον πλανήτη Ζελίνια, να περιμένουν να νυχτώσει για να επιτεθούν. Όλοι το τήρησαν εκτός από τον Πάτρικ. Ο Πάτρικ κατευθύνθηκε προς το δημαρχείο για να βρεί την δήμαρχο Τσιζ Κέικ Ματίλτα και να την ενειμερώσει. Όταν την βρήκε τις έδωσε τα όπλα που κατάφερε να πάρει από το σκάφος. Εκείνη φρόντισε να λάβει τα μέτρα της.

Το βράδυ που ετοιμάζονταν να επιτεθούν οι στρατιώτες του Σατάνιο δεν βρήκαν κανένα όπλο οπότε ακύρωσαν την επίθεση. Την άλλη μέρα ο βασιλιάς έστειλε κι άλλα όπλα αλλά και αυτά έγιναν άφαντα. Αυτό συνεχίστηκε για πολλές μέρες, ώσπου ήρθε στον πλανήτη Ζελίνια ο ίδιος ο βασιλιάς. Πήγε στο δημαρχείο για να συναντήσει την Τσιζ Κέικ Ματίλτα. Μόλις έφτασε όμως τον περίμενε ο Πάτρικ και μερικά άλλα γλυκά, τα οποία τον συνέλαβαν και του πήραν την εξουσία. Την επόμενη μέρα η Τσιζ Κέικ Ματίλτα πρόσφερε στον Πάτρικ ένα ξεχωριστό σοκολατάκι. Αμέσως ο Πάτρικ έγινε τάρτα λεμόνι. Οι κάτοικοι της Ζελίνια τον ανακήρυξαν αρχηγό τους κι έτσι ο Πάτρικ έγινε μέρος της Ζελίνιας όπως επιθυμούσε.

ΕΛΕΝΗ Γ.

e- daskala μου

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ
(φανταστικά διώνυμα)

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ ΔΙΩΝΥΜΟ:
"πέτρα - τσιζ κέικ"

Τίτλος ιστορίας:

Η πέτρα και το τσιζ-σκέικ

Μια φορά και έναν καιρό ήταν δύο πολύ καλοί φίλοι, η Πέτρα και το τσιζ-κέικ.

Η Πέτρα ζούσε στο πάρκο, απέναντι από την οικογένεια της Μίνι Μάους.
Η Μίνι Μάους γέννησε ένα ασυνήθιστο μωρό, ένα μικρό Τσιζ-κέικ.

Το μικρό τσιζ-σκέικ, μεγάλωνε και του άρεζε πολύ να πηγαίνει βόλτα με τις κολλητές του φίλες, την Πέτρα, την Ραπουζέλ, την Σταχτοπούτα, την Άριελ και την Χιονάτη!

Τα κορίτσια ήθελαν να πετάξουν και να πάνε στο φεγγάρι όμως δεν μπορούσαν! Μια μέρα σκέφτηκαν να πετάξουν με δέκα μπαλόνια. Πέταξαν για λίγο αλλά ένα γεράκι έπεσε πάνω τους, έσκασε όλα τα μπαλόνια παπ παπ παπ και τους χάλασε τα σχέδια!

"Βοήθεια!" φώναξαν όλες μαζί και όπως γίνεται σε όλα τα παραμύθια ένας Πρίγκιπας εμφανίστηκε, της πήρε όλες και με ένα διαστημόπλοιο τις έκανε βόλτα στον πλανήτη Άρη, στον πλανήτη Αφροδίτη...

Ήταν η καλύτερη μέρα της ζωής τους!

ΕΥΤΥΧΙΑ

e-δασκαλα μου

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ (φανταστικά διώνυμα)

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ ΔΙΩΝΥΜΟ
"πέτρα - τσιζ κέικ"

Τίτλος ιστορίας:

Η Πετρούλα και το Τσιζκεκάκι

Μία φορά και έναν καιρό πριν πολλά χρόνια στο Λάνκαστερ σε ένα, μακρινό τόπο ένα μικρό κοριτσάκι που το λέγανε Άκνα.

Η Άκνα είχε φτιάξει ένα φανταστικό, δικό της κόσμο, μόνο για αυτήν. Στον κόσμο αυτό έβρισκες γοργόνες νεραϊδούλες και ότι άλλο θα μπορούσες να φανταστείς.

Οι γονείς της Άκνα ανησυχούσαν μήπως η Άκνα δεν ήταν καλά. Είχαν πάει σε πάρα πολλούς γιατρούς όμως ποτέ κανείς δε τους έδινε μια απάντηση.

Η Άκνα ήταν ένα ξεχωριστό παιδί είχε τα πάντα όμως εκείνη το μόνο που ήθελε ήταν να τρέχει και να παίζει στα λιβάδια με τους φανταστικούς φίλους της. Μια μέρα λοιπόν στον φανταστικό της κόσμο δημιούργησε μια καινούρια ιστορία με μια πέτρα που την λέγανε Πετρούλα και με ένα τσιζκέικ που το λέγανε Τσιζκεκάκι.

Κανείς δεν θα μπορούσε ποτέ να φανταστεί πως ακόμη και δύο πράγματα που είναι άσχετα μεταξύ τους αλληλοσυνδέονται. Η Πετρούλα και ο Τσιζκεκάκι έγιναν πολύ καλοί φίλοι. Η Πετρούλα βρέθηκε πάνω στον Τσιζκεκάκι ως μια διακόσμηση. Ο ζαχαροπλάστης που έφτιαξε τον Τσιζκεκάκι ήθελε να κάνει μια φάρσα στον καλύτερο του φίλο.

Ο Τσιζκεκάκι ήξερε πως η φίλιά αυτή δεν θα κρατούσε για πολύ όμως και πάλι ήθελε να κάνει μια καινούρια φίλη. Όταν ο Τσιζκεκάκι μίλησε στη Πετρούλα αυτή ενθουσιάστηκε γιατί ποτέ κανένας δεν της μιλούσε.

-Γεια, με λένε Τσιζκεκάκι

-Γεια, εμένα με λένε Πετρούλα

-Χάρηκα για την γνωριμία

-Προμοίως!

-Λοιπόν εσύ πως βρέθηκες εδώ;

-Εεεε να, ήταν ένα ήρεμο πρωί μέχρι που ήρθε ένας γιγάντιος άνθρωπος και με πήρε από τη γη μου. Με πήγε σε ένα μέρος που ποτέ δεν είχα δει στην ζωή μου. Στην αρχή με άλειψε με ένα υγρό κόκκινο πράγμα και μετά με σύγκρινε με ένα άλλο κόκκινο πράγμα και είπε «Ολίδιο με ένα κεράσι» δεν ξέρω τι ακριβώς είναι ένα κεράσι.

-Ενδιαφέρον!

-Εσύ πως κατέληξες εδώ Τσιζκεκάκι;

-Εεεε εγώ...με έφτιαξε εκείνος ο άνθρωπος που σε πήρε από την γη σου αναμειγνύοντας αρκετά πράγματα.

Όταν έφτασαν ο ζαχαροπλάστης και ο φίλος του έφαγαν το Τσιζκεκάκι και φυσικά ο φίλος του ζαχαροπλάστη κατέληξε με ένα σπασμένο δόντι

Όταν η Άκνα είπε στους γονείς της για όλα αυτά φυσικά και δεν τη πίστεψαν και αποφάσισαν να την ξανά πάνε σε γιατρό ξανά. Καθώς πηγαίναν στον γιατρό η Άκνα ήταν πολύ στενοχωρημένη γιατί οι γονείς της δεν τη πίστευαν. Μετά που φτάσανε στον γιατρό επιτέλους τους έδωσε μια απάντηση. Ο γιατρός είπε πως η Άκνα ήταν καλύτερα από ποτέ και πως είχε μεγαλύτερη φαντασία από ποτέ και γι αυτό και έλεγε αυτά τα πράγματα.

ΓΕΟΔΩΡΑ

ΤΕΛΟΣ

e- daskala μου

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ
(φανταστικά διώνυμα)

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ ΔΙΩΝΥΜΟ:
"πέτρα - τσιζ κέικ"

Τίτλος ιστορίας:

Ο γάμος

Μία φορά και έναν καιρό σε ένα δάσος τροπικό ζούσε ο Πέτρας, που είχε ερωτευτεί την Cheesecake .

Η Cheesecake έμενε στο τροχόσπιτο της οικογένειας Barbie όμως κινδύνευε γιατί η Barbie ήθελε να την φάει!

Έμαθε ο Πέτρας τον κίνδυνο που απειλούσε την Cheesecake και επειδή ήθελε να την παντρευτεί, αποφάσισε να πάει να την κλέψει!

Έστειλε μήνυμα λοιπόν στην Cheesecake και της είπε ότι το βράδυ που θα κοιμούνται όλοι θα έρθει κάτω από το τροχόσπιτο να την πάρει. Η Cheesecake συμφώνησε και το κανόνισαν για τις 10:40!

Το βράδυ που όλοι κοιμόντουσαν ο Πέτρας πήγε με δύο φίλους του και πήραν την Cheesecake στο σπίτι του.

Το πρωί έγινε ο γάμος τους. Ήταν πολύ ωραίος γάμος. Όλοι ήταν εκεί, οι φίλοι του Πέτρα οι φίλες της Cheesecake ο κύριος Λιοντάρης η κυρία Σάυρα η κυρία Γαρυφαλλιά... πολλοί καλοί φίλοι, που όλοι μαζί περασαν τόσο ωραία!

Μετά από κάτι μήνες η χαρά τους τριπλασιάστηκε γιατί απέκτησαν τρίδυμα. Και τελικά έζησαν αυτοί καλά και εμείς καλύτερα.

NTPITA

e- daskala mou

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ (φανταστικά διώνυμα)

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ ΔΙΩΝΥΜΟ:
"πέτρα - τσιζ κέικ"

Τίτλος ιστορίας:

Μόνοι στο σπίτι ?

Μία Κυριακή οι γονείς μου αποφάσισαν να πάνε μία μονοήμερη εκδρομή με κάτι φίλους. Εγώ και ο μεγαλύτερος αδερφός μου θα μέναμε στο σπίτι μόνοι μας. Ήταν η καλύτερή μας, θα κάναμε ότι θέλαμε!

Από νωρίς καλέσαμε και από έναν φίλο μας. Αρχίσαμε να κάνουμε σκανταλιές μέσα και έξω από το σπίτι. Αφού βαρεθήκαμε αποφασίσαμε να κάνουμε ένα Τσιζκέικ που ήταν το αγαπημένο γλυκό της μαμάς μου. Βρήκαμε τη συνταγή και αρχίσαμε να ανακατεύουμε την κουζίνα. Τελειώνοντας βάλαμε το γλυκό στο ψυγείο και συμμαζέψαμε τον χώρο.

Βγήκαμε στον κήπο για να παίξουμε πετροπόλεμο. Μάζεψε ο καθένας αρκετές πέτρες και αρχίσαμε να πετάμε ο ένας τον άλλον. Οι φίλοι μας έφυγαν αλλά ο χώρος έξω είχε γεμίσει από πέτρες.

Οι γονείς μου επέστρεψαν όμως πριν μπουને μέσα κάθισαν έξω στον κήπο για να ξεκουραστούν. Η μητέρα μου βλέποντας τις σκόρπιες πέτρες άρχισε να μας μαλώνει. Για να την ηρεμήσουμε πήγε ο αδερφός μου και έφερε το Τσιζκέικ από το ψυγείο, όμως χωρίς να δει τις πέτρες παραπάτησε και έριξε κάτω το μισό γλυκό! Η μητέρα μου τινάχτηκε και άρχισε να φωνάζει. Όλα γύρω έγιναν χάλια. Ευτυχώς ο αδερφός μου δεν είχε κτυπήσει. Τότε η μητέρα μου άρχισε να γελάει.

Ευτυχώς είχε σωθεί το μισό γλυκό και έτσι δεν πήγε χαμένος ο κόπος μας. Πήραμε από ένα κουταλάκι στο χέρι και γευθήκαμε το γλυκό που είχε απομείνει.

ΓΙΩΡΓΟΣ Π.

e- daskala μου

ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΓΡΑΦΗ (φανταστικά διώνυμα)

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ ΔΙΩΝΥΜΟ:
"πέτρα - τσιζ κέικ"

Τίτλος ιστορίας:

"Οι αχώριστοι φίλοι πέτρα και τσιζ κέικ"

Σε μια χώρα μακρινή ζούσε μια ολόλευκη πέτρα. Κάποια μέρα ήρθαν να μείνουν στο απέναντι σπίτι μια οικογένεια γλυκών. Η μικρή πέτρα δεν είχε ξαναδεί ποτέ γλυκά, και μαζί με την μαμά της έφτιαξαν λεμονάδα και πήγαν να καλωσωρίσουν τους νέους γείτονες.

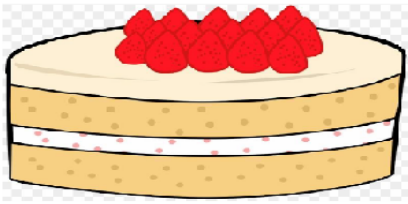
Όταν έφτασαν στο σπίτι άνοιξε την πόρτα ένα περίεργο γλυκό. Ήταν ένα τσιζ κέικ. Είχε μαρμελάδα κεράσι στο κεφάλι του, και το σώμα του ήταν κάτασπρο σαν της πέτρας! Αμέσως μόλις κοιτάχτηκαν η πέτρα το συμπάθησε πολύ. Από τότε έγιναν αχώριστοι φίλοι.

Οι δύο φίλοι όμως πήγαιναν σε διαφορετικά σχολεία γιατί δεν επιτρέπονταν να είναι στο ίδιο. Η πέτρα ήθελε να δει πως είναι ένα σχολείο γλυκών, γιατί είχε ακούσει ότι εκεί υπήρχαν συντριβάνια σοκολάτας! Σκέφτηκε λοιπόν να μεταμφιεστεί σε γλυκό! Έτσι θα πήγαιναν μαζί την επόμενη μέρα. Το πρόβλημα ήταν πώς θα αποκτούσε μαρμελάδα κεράσι στο κεφάλι της η πέτρα. Τα παιδιά έβαλαν την μαρμελάδα κεράσι στο ψυγείο για να είναι σφιχτή.

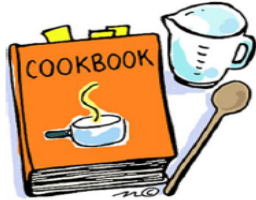
Έτσι την άλλη μέρα καμαρωτή η πέτρα με την μαρμελάδα στο κεφάλι έφτασε στο σχολείο και παρακαλούσε να μην την ανακαλύψουν. Στην αρχή όλα ήταν εντάξει. Το μεσημέρι όμως με τον ήλιο να είναι πολύ δυνατός η μαρμελάδα κεράσι άρχισε να λιώνει! Έτρεξε μαζί με το τσιζ κέικ στο γυμναστήριο να κρυφτούν, όμως εκεί ήταν μαζεμένοι οι δάσκαλοι! Τους κοίταξαν και κατάλαβαν τι είχε συμβεί.

Ζήτησαν συγνώμη, αλλά οι δάσκαλοι δεν μπορούσαν να σταματούν να γελούν, καθώς η μαρμελάδα κεράσι έτρεχε παντού πάνω στην πέτρα! Αποφάσισαν τότε να επιτρέψουν να έρχονται στο σχολείο και άλλα παιδιά εκτός των γλυκών, μιας και η πέτρα ήταν πολύ έξυπνη. Δεν θα υπήρχε πλέον διαχωρισμός μεταξύ των παιδιών.

ΣΟΦΟΚΛΗΣ

Μια φορά και έναν καιρό σε έναν τόπο μακρινό στο μικρό δάσος των θαυμάτων ζούσε στην κουφάλα ενός δέντρου μια πέτρα . Όμως αυτή τη πέτρα ήταν ζωντανή και την λέγανε Ψηφίδα και εκείνες τις μέρες ήταν πολύ χαρούμενη για την ακρίβεια πάρα πολύ χαρούμενη γιατί σε δυο μέρες είχε γενέθλια ο καλύτερός της φίλος ο Μάρτιν το ρακούν .

Για τα γενέθλια του θα του έφτιαχνε ένα cheesecake , τι πιο όμορφο , το πιο νόστιμο, το πιο εκπληκτικό cheesecake που είχε φτιάξει ή είχε δει ποτέ! Δούλευε ατελείωτες ώρες για αυτό το cheesecake και δεν ήθελε με τίποτα να πάει κάτι στραβά. Αφού το έφτιαξε το έβαλε πάνω στο τραπέζι της κουζίνας .

Εκείνο το βράδυ είχε πανσέληνο. Σύμφωνα με έναν μύθο , όποια γλυκά τα φώτιζε το φως της εξαφανίζονταν. Έτσι, εξαφανίστηκε αυτό το υπέροχο cheesecake. Το επόμενο πρωί όταν ξύπνησε η Ψηφίδα , πήγε στην κουζίνα και εκπληκτική ανακάλυψε ότι το γλυκό είχε κάνει φτερά! Έτρεχε πανικόβλητη να το ψάξει παντού , αλλά δεν το έβρισκε πουθενά !

Σκέφτηκε τότε να πάει στον σοφό μάγο του δάσους των θαυμάτων για να τη βοηθήσει. Εκείνος άνοιξε το χοντρό βιβλίο με τα ξόρκια και της είπε τι έπρεπε να κάνει. Πρώτον, να πάει στο σπήλαιο των Δράκων, και να βρει τη μαγική γλυκόπετρα. Έπειτα να ταξιδέψει ως το λιβάδι των ζαχαρολούλουδων και να πάρει ένα από αυτά . Τέλος να πάει στο δέντρο των Ευχών και να του ζητήσει ένα μαγικό σκονί. Αφού τα μαζέψει όλα αυτά να ανέβει στον ψηλότερο λόφο του δάσους και να σχηματίσει με το σκονί τη μορφή του cheesecake, να φυτέψει το ζαχαρολούλουδο στο κέντρο του να το πασπαλίσει με τη γλυκόπετρα και όλα αυτά να γίνουν πριν ξημερώσει η επόμενη μέρα .

Μετά από πολύ κόπο κατάφερε να κάνει όλα όσα της είπε ο μάγος και όταν γύρισε σπίτι το cheesecake ήταν στο τραπέζι της

Σε λίγη ώρα άκουσε ένα επίμονο κουδούνισμά! Ήταν το ξυπνητήρι της που χτυπούσε. Τότε κατάλαβε πως όλα αυτά δεν ήταν παρά ένα συναρπαστικό όνειρο !